

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **SITEL, spol. s r.o.**, se sídlem Baarova 957/15, Praha 4, zastoupeného Mgr. Zbyškem Jarošem, advokátem se sídlem Zelený pruh 95/97, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, právní nástupce Okresního úřadu Karviná, referátu regionálního rozvoje, se sídlem Zakladatelství 974, Karviná, za účasti osob zúčastněných na řízení: 1) Ing. V. Ř., 2) T. Ř., 3) M. Ř., 4) JUDr. D. Ř., 5) MUDr. V. K., 6) MUDr. A. J., proti rozhodnutím právního předchůdce žalovaného ze dne 7. 8. 2002, zn. RRR-1536/2002-VI, a ze dne 20. 8. 2002, zn. RRR-1537/2002-VI, ve věci omezení vlastnického práva zřízením věcného břemene, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 9. 2007, č. j. 22 Ca 207/2005 – 86,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora uvedeného usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále též „krajský soud“), kterým tento soud odmítl jeho žalobu podanou proti rozhodnutím Okresního úřadu Karviná (dále též „správní orgán“), ze dne 7. 8. 2002, zn. RRR-1536/2002-VI, a ze dne 20. 8. 2002, zn. RRR-1537/2002-VI, jimiž byla zamítnuta odvolání stěžovatele proti rozhodnutím Městského úřadu v Českém Těšíně, odboru výstavby a životního prostředí, ze dne 22. 5. 2002, č. j. Výst.-51/77/2002-Ly, a č. j. Výst.-719/2704/2001-Ly, kterými byly zamítnuty návrhy stěžovatele na omezení vlastnického práva zřízením věcného břemene k pozemkům podle zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Protože podaná kasační stížnost neobsahovala zákonem stanovené náležitosti, stěžovatel byl usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 11. 2007, č. j. 22 Ca 207/2005 - 96, vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení předmětného usnesení doplnil kasační stížnost, neboť tato postrádala náležitosti kasační stížnosti

podle ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), ve spojení s ust. § 106 odst. 1 s. ř. s. Doplnění mělo být provedeno tím způsobem, že stěžovatel uvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí krajského soudu. Tato výzva obsahovala rovněž poučení, že nebudou-li výše uvedené nedostatky přes výzvu soudu odstraněny, kasační stížnost bude v souladu s ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnuta.

Z předloženého soudního spisu vyplývá, že shora označené usnesení krajského soudu bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 29. 11. 2007. Stěžovatel a jeho zástupce však zůstali do dnešního dne nečinní a předmětnou vadu kasační stížnosti neodstranili.

Podle ust. § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

Podle ust. § 106 odst. 3, věty první, s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Nedoplnění kasační stížnosti brání jejímu věcnému vyřízení. Jedná se o nedostatek podmínky řízení, který však ani po výzvě a poučení soudu nebyl odstraněn. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. dubna 2008

JUDr. Radan Malík
předseda senátu